

אהל' בנהלל

(לרגלי הצנח יעקב ורחל')

דורך וגעשה אמיץ יותר ויותר. בקורי
ה.אהל' הולכים ונעשים הכרחיים יותר
ויותר. העובד בכפר טחכה לבוא ה.אהל'
בקוצר רוח, וימי שהותו הם ימי חג.

במשך שנת קיומו המועצות הר-
אה ה.אהל' את תיוניתו. הוא נרקם
וגשור לתוך מסכת הוי העובדים. השא-
לה בירב אמנות פרולטרית וכו' נעלמה
לנטרי לאור המציאות. ה.אהל' נעשה
ליסוד חשוב, לגכס בעל ערך ומשקל
מנכסי-צאן-ברזל' של חרבות העובדים.
ויצרת תאי. למען האהל' בכל
נקודות העמק לשם רדוק הקשר בין
ה.אהל' וחברת העובדים, היא מצות
עשה שהומן נרמא.

המחזה ריתק את המסתכל. שבה
אותו בשלל גיניו וצליליו והשאר רושם
עו כל ימחה מההוי הפרימיטיבי של דור
קדומים, ההוי המרברי...

החוכן הדל רפט ונשם בשמע
חיים ומערת-און הודות לכות יצירתו של
ה.אהל'. יש מאין. הרישמוס מפכה
בעזו בכל המחה מראשו ועד סופו.
התמונית שלמה של ציורים ותנועות,
המסוקים מספר, כראשית המשתלבים
לחוכו כצורתם אינם יוצאי דופן, אלא
נורמים כמעין חי ועליו.

ה.אהל' מבקר כאן זו הפום
השלישית, וההחקמות מרובה ונכרת.
אין רכזוכית של חקופת-ההתהוות והיכרות.
הקשר בין ה.אהל' ובין העמק'